

POSUDEK OPONENTA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno studenta: Jan Hrdlička

Název bakalářské práce: Set pro přípravu absinthu

Posudek:

Po přečtení bakalářské práce Jana Hrdličky, jsem jakožto absintový specialista a nadšenec, spokojený s jeho záměrem přinést svěží vítr do něčeho tak krásného a přitom zapomenutého, jako je příslušenství pro absintový rituál.

Myšlenka vyhotovit něco zcela odlišného a přitom kombinaci starého s novým je na místě a o to víc, pokud se snaží zachovat to nejdůležitější a nejkrásnější, což je v tomto případě právě efekt mísení se vody s absintem.

Už v tomto bodě se ale musím lehce pozastavit. Ředění je zpravidla dosahováno nikoliv nalitím, ale postupným přidáváním vody, ideálně kapáním, protože to způsobuje dokonalé promísení obou složek a tím i chutnějšího výsledku.

Rovněž musí být voda ledově vychlazená a obávám se, že namražený kovový prvek by nemusel být dostačující pro ochlazení napoje, nebo naopak by mohl bylinné silice poškodit právě přílišným tepelným šokem. Zde je na dořešení která kovová slitina by měla ideální vlastnosti a dokázala přinést výsledný efekt.

Je tedy důležité provést ještě série pokusů aby se dalo posoudit co nejlépe využít za materiál a pak až se věnovat vizuálnímu efektu.

Co se právě po vizuální stránce týče, jsem mile překvapený jeho provedení. Netypické a přitom pro oko zajímavé zakřivení oddělovací části se mi líbí. A když si vzpomenu na H.R.Gigera který je otcem science-fiction s jeho významnou tvorbou, tak mi to připomíná právě jeho styl. A jemu je právě zasvěcena i kaple s absintovým barem ve Švýcarsku, kde by se určitě náramně vyjímal právě tento prvek, protože mi to trochu přijde jako právě ze světa science fiction. Správná je i myšlenka pro jeho údržbu, kde jednoduché opláchnutí by mohlo být dostačující, pokud by však nebyl použit cukr.

Ten se jako takový v kombinaci s vodou stává při rozpuštění dosti lepkavou hmotou a tak by se údržbě oddělovací části při použití cukru musela věnovat větší pozornost pro dosažení prvotřídní čistoty.

U sklenice se mi líbí, že je nedekorovaná, což umožňuje ideální viditelnost mísení a také zachování, alespoň částečně rezervoáru, ikdyž ten už teď tedy neslouží jako dokonalá odměrka porce absintu. Při reálném modelu bych se raději zaměřil na přesném objemu rezervoáru, tedy spodní části sklenice, protože jeho využití jakožto odměrky je naprosto žádoucí a to nejlépe v moderním objemu 2 nebo 4cl.

Využití setu, jakožto kompletu je pak při postupu přípravy, když opomenu zaměření se na přesnou porci absintu, jednoduché. Účinnost by se ještě musela rozdělit na to, zda byla před nalitím do sklenice voda vychlazená, nebo nikoliv, protože i toto ovlivňuje výsledný chuťový profil.

Louche efekt, na který se Jan Hrdlička zaměřuje by tedy za vhodných podmínek mohl opravdu vzniknout v jeho plné kráse a oddělovací prvek ho vhodně doplňuje jakožto něco magického co je součástí rituálu. Určitě si jej pak dokážu představit v různých vyhotoveních a právě díky náročnosti na výrobu ho bral spíše jako umělecký počin, než jako věc denního využití.

Pro dokončení rituálu a před prvním douškem ze sklenice je potřeba oddělovací část vyndat. A ikdyž by se zdálo, že myšlenka vytáhnout jej jednoduše za přečnívající část ze sklenice je správná. Mě, jakožto člověku z oboru se v žádném případě nezamlouvá myšlenka něco ze sklenice lovit. To je ovšem otázka, jak by na to reagovala cílová skupina, nebo širší okruh pijanů absintu.

V závěru bych to shrnul jako povedený pokus o modernizaci absintového příslušenství, který si určitě najde své uplatnění pokud se vyladí materiál a servírování. Jak už ale Jan Hrdlička psal ve své práci, konzervativní postoj většiny lidí z absintové kultury se spíše soustředí na zachování historických tvarů u příslušenství.

Hodnocení: Navrhovaná známka je A, kterou vám jistě Jan Hrdlička rád obhájí ústně.

V Praze dne2021

jméno oponenta bakalářské práce:

VACLAV SEIDL

podpis oponenta bakalářské práce:

